

opusdei.org

50 jaar Chapultepec

Vijftig jaar geleden is de school Chapultepec opgericht in Culiacán, een stad in het noordwesten van Mexico. De school is wereldwijd het tweede corporatieve scholingsproject van het Opus Dei.

8-4-2007

Mens zijn – ook leren hoort daarbij -
Dit eenvoudig te onthouden motto van de school Chapultepec geldt ook voor vele andere scholen met hetzelfde karakter verspreid over de hele wereld. Ze worden gedragen

door ouders die hun kinderen een gedegen, christelijk geïnspireerde opvoeding willen geven. Aan het begin stond een ingeving van de heilige Jozefmaria Escrivá. De eerste instelling van dit soort was *Gaztelueta* , dat in 1951 ontstond in Bilbao (Spanje).

In de vijftiger jaren kwam de Spaanse ingenieur Gonzalo Ortiz de Zárate naar Mexico, om de kort tevoren gestarte apostolische activiteiten van het Opus Dei te versterken. Hij vond een aanstelling in een landbouwkundig instituut in Culiacán en doceerde wiskunde aan de Autonome Universiteit van Sinaloa.

In de kring van gezinnen waarmee hij bevriend was, ontstond het plan een door ouders gedragen school te stichten. Zo ontstond Chapultepec. De naam stamt uit het Nahuatl, de officiële taal in het rijk van de

Azteken en betekent *Heuvel van Chapul* .

De ouders eerst

Het blazoën van de school werd ontworpen door Don Pedro Casciaro, die het werk van het Opus Dei in Mexico is begonnen. Hij was priester en werkte voorheen als architect. Hij liet zich door een afbeelding inspireren in het zogenaamde “boek van de bedevaart”, ook wel *Codex Boturini* genoemd. Dit document, dat ook door Alexander von Humboldt tijdens zijn reis door Mexico in 1803 werd bewonderd en beschreven, is een van de oudste artefacten uit de cultuur van de Nahuatl-volkeren. Op de Codex Boturini staat de migratie afgebeeld van de Azteken in het noorden van Mexico naar de vallei waar ze de stad Tenochtitlán stichtten, het huidige Mexico-Stad. Op een van de afbeeldingen staat een sprinkhaan op een heuvel. Van de

helling van de heuvel stroomt een rivier, die het dal bevoelt. Deze oude mythologisch symboliek past bij het doel van de school: onderwijs geven als een rivier die de samenleving bevrucht.

In de begintijd – vertelt nu Héctor Peña, die al vanaf het eerste moment betrokken was bij de organisatie – “hadden wij geen geld en nauwelijks materiële hulpmiddelen. Maar het enthousiasme om iets zinvols voor de opvoeding van onze kinderen op te zetten werkte zeer aanstekelijk. Van de heilige Jozefmaria hebben wij geleend, dat bij dergelijke opvoedingsprojecten de ouders op de eerste plaats staan, dan de leraren en daarna de leerlingen. Daarom hebben we geprobeerd om vanaf het prille begin ook klaar te staan voor de gezinnen van de leerlingen: voordrachten, geloofscursussen, culturele uitstapjes, etc.

Naast de basisvakken is het op de school tot traditie geworden om veel aandacht te besteden aan talen (vooral Engels en Frans) en sport.

Stimuleert een dankbare terugblik op een succesvol verleden om naar de toekomst te vragen? Roberto Vázquez, voormalig administrateur en leraar van de school, ziet het voortbestaan van de school op basis van haar kwaliteiten als vanzelfsprekend. Daarbij spreekt hij over een realiseerbare droom die binnenkort werkelijkheid moet worden: “Dat de ouders zich voor andere, met Chapultepec vergelijkbare instellingen zullen inzetten, maar dit keer gericht op arme gezinnen.

De droom is dus: “Bijdragen aan een gedegen opvoeding in de gemarginaliseerde lagen van de maatschappij. Dit moet van de ouders zelf uitgaan. Niet de overheid

of politici zijn verantwoordelijk,
maar iedereen afzonderlijk. Iedereen
moet zich afvragen: ‘Ikzelf... wat kan
ik doen?’ Want eenieder geeft van
wat hij kan missen, niet van zijn
overvloed, maar van hetgeen iemand
heeft.”

pdf | Document automatisch
aangemaakt door [https://
dev.opusdei.org/nl-nl/article/50-jaar-
chapultepec/](https://dev.opusdei.org/nl-nl/article/50-jaar-chapultepec/) (11-8-2025)